

ne skal have lov til at købe og sælge uden at betale afgifter, men bare kan lade tingene ligge, mens de skifter ejer et utal af gange. Spekulanterne behøver altså ikke have det nemmere end højst nødvendigt, og i det hele taget er vi imod regler, der med garanti kan bruges til at finde nye snedige smuthuller for erhvervslivet. Vi har set, at hver eneste gang, der laves sådanne regler, giver de mulighed for at slippe udenom.

Og endelig forstår vi slet ikke den momsfrigørelse for skibe og fly og udstyr, der oven i købet skal udvides. Det er vi heller ikke meget for, så sammenfattende kan vi altså ikke støtte lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en positiv modtagelse af lovforslaget.

Der er stillet en række spørgsmål, og bl.a. har SF og Enhedslisten noteret sig, at der vedrørende fast udstyr i fly og skibe er en bestemmelse om, at afgiftsfrigørelsen også vedrører reparationer på egne værfter eller i egne hangarer. Det er en præcisering og ikke en reel forøgelse af afgiftsfrigørelsesområdet, og denne præcisering gør, at man også har mulighed for at få afgiftsfrigørelse for det reparationsarbejde, man selv udfører.

Man påpeger også, at der ligger en likviditetslettelse i forslaget. Det forholder sig sådan, at en række af de virksomheder, der får denne lettelse, ligger i indbyrdes konkurrence, og som bekendt vil en sådan likviditetslettelse også afspejle sig i lavere priser til gavn og glæde for forbrugerne, herunder lønmodtagerne.

Hr. Kim Behnke spurgte, hvordan forholdene er i de andre EU-lande, og jeg kan sige, at direktivet gælder for alle landene, og at alle landene skal have implementeret direktivet senest den 1. januar 1996. For så vidt angår råvarer, er der dog indrømmet en lidt længere frist for nogle af landene.

Med hensyn til toldoplæg i København spurgte hr. Kim Behnke, om der også er muligheder for toldoplæg i andre områder, f.eks. i Jylland, og jeg kan bekræfte, at det er tilfældet. Der bliver også mulighed for det, så alt i alt er der tale om en forholdsvis liberal ordning.

Jeg skal som sagt takke for en positiv modtagelse af forslaget og håber på en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Den Socialistiske Republik Vietnams regering og Kongeriget Danmarks regering.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 1/11 95).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 16 og 17 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Filippinernes regering.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 1/11 95).

17) Første behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Den sydafrikanske Republiks regering.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 1/11 95).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Lovforslagene nr. L 53, L 54 og L 55 har overskrifter af samme type, nemlig indgåelse af

overenskomster mellem Kongeriget Danmark og henholdsvis Den Socialistiske Republik Vietnam, Republikken Filippinerne og Den sydafrikanske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

I slutningen af 1994 vedtog Folketinget et lovforslag fra regeringen om at ophæve den lov, som hidtil havde været gældende, hvorefter regeringen under forbehold af gensidighed kunne indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre stater. Formålet med at ophæve den gamle bemyndigelseslov var at sikre Folketinget kontrol med indgåelsen af disse vigtige overenskomster. Herefter skal Danmarks tiltrædelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst godkendes af Folketinget ved lov.

Danmark havde pr. 31. december 1994 aftaler med godt og vel 50 lande. Der har ikke tidligere foreligget fuldstændig dobbeltbeskatningsaftale med Vietnam og Sydafrika, mens den foreliggende overenskomst med Filippinerne afløser en forældet aftale fra 1966. Formålet med overenskomsterne er at sikre, at folk, der flytter mellem landene, bliver beskattet korrekt, således at de hverken bliver beskattet begge steder eller helt unddrager sig at betale skat. Dobbeltbeskatningsoverenskomster er generelt fordelagtige for erhvervslivet, bl.a. i forbindelse med etablering og investering.

Da Socialdemokratiet anser de tre foreliggende overenskomster for at være gennembearbejdede og uproblematisk, vil vi arbejde for en hurtig udvalgsbehandling og anbefaler lovforslagene, og da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at også De Radikale støtter forslagene.

Svend Aage Jensby (V):

Den tidligere ordfører har jo redegjort for formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, og de tre lovforslag, vi her har til behandling, har det tilfælles, at de alle er til gavn for dansk erhvervsliv.

For så vidt angår relationerne til Vietnam og Filippinerne, drejer det sig om en lettelse af fragtskatten, til dels hel fritagelse. Der er skattefrihed for udbytte og for datterselskaber, og der er en regel om matching credit for royalties og fortjenester fra fast driftssted, når det gælder Vietnam. Det synes vi er fint.

Jeg tror, at Sydafrika kan blive interessant for dansk erhvervsliv i fremtiden, og derfor er det også udmærket, at vi får gennemført en dobbeltbeskatningsoverenskomst med dette land.

I Venstre er vi også helt med på at få lukket hullet i overenskomsten med Filippinerne, hvor man jo i dag kan få matchet sin kredit i modstrid med dobbeltbeskatningsoverenskomstens formål.

Vi kan støtte lovforslagene.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslagene.

Kristen Touborg (SF):

Det er en lidt besværlig sag for Folketinget at skulle tage stilling til den stribe af dobbeltbeskatningsaftaler, regeringen fra tid til anden indgår. På den ene side kunne man se kritisk på, at Danmark skal give skattefrihed for udbytter fra vietnamesiske datterselskaber, og at vi har ladet os presse til en lavere filippinsk fragtskat osv., selv om det ikke lige er det, der globalt er brug for. På den anden side er der mange gode momenter i aftalerne, ligesom der er argumenteret for de mere skæve sider med henvisning til de vilkår, andre lande har for deres erhvervs virksomheder.

Men hvorom alting er: Vi står jo over for en fuldbyrdet kendsgerning. Aftalerne er færdigbehandlede, og det ville skabe en mildt sagt vanskelig situation i forholdet til aftalepartnere, hvis vi forkastede lovforslagene om ratifikation.

SF har en positiv holdning til lovforslagene.

Kim Behnke (FP):

Det var bl.a. Fremskridtspartiet, der gennem flere år brokkede sig over, at disse dobbeltbeskatningsoverenskomster blev indgået, uden at Folketinget havde den store indsigt med dem, og derfor skal vi ikke beklage os, når vi i dag har hele tre dobbeltbeskatningsaftaler til, skal vi kalde det ratifikation eller notificering her i Folketinget.

Selv om en række af bestemmelserne minder om hinanden i ordlyden, må vi ikke glemme, at der er tale om tre vidt forskellige områder. Med hensyn til Vietnam er det mange politiske internationale iagttageres vurdering, at Vietnam er et af de lande, der vil blive vækstområde i de kommende år. Der er sket en række demokratiseringer i Vietnam, og særlig det, at man i dag tillader, at udenlandske virksomheder etablerer sig, gør, at landet er blevet interessant.

I det hele taget er Fjernøsten i disse år et af de områder, hvor der er den allerstørste vækst, og

det ville da være umådelig dumt af Danmark, hvis ikke også danske virksomheder fik lov at være med til at høste frugten af de muligheder, der findes i netop Vietnam. Derfor er vi mest optaget af den del af aftalen, der vedrører de fordele, danske virksomheder kan opnå som følge af dobbeltbeskatningsaftalen.

Om vietnamesiske virksomheder vil etablere sig med datterselskaber i Danmark, eller hvor stor befolkningsudvekslingen mellem Vietnam og Danmark bliver, ser vi på nuværende tidspunkt ikke som noget nævneværdigt problem. Derimod er vi mest optaget af danske virksomheders muligheder i Vietnam.

Filippinerne er et ganske andet område, og her er der ingen tvivl om, at det mest bliver bestemmelserne vedrørende skibsfarten, de danske virksomheder vil få glæde af. Vi tror ikke rigtig på, at der i den nærmeste fremtid vil ske en stor personudveksling af folk, der rejser fra Filippinerne til Danmark eller omvendt og dermed efterlader sig skatteproblemer. Også her er det de muligheder og fordele, dansk erhvervsliv kan opnå som følge af aftalen, vi er mest optaget af, og det gør, at vi også for denne aftales vedkommende kan give vores tilslutning.

Til sidst er der spørgsmålet om Den sydafrikanske Republik, som landet hedder. Det er unægtelig et af de områder, hvor alle forventer en markant vækst i de kommende år, og heldigvis er det sådan, at mange danske virksomheder allerede i dag interesserer sig for forholdene i Sydafrika og mulighederne for at etablere sig.

Sydafrika er jo på mange måder et underligt land, al den stund det nærmest er en blanding af uland og i-land. Den del, der kan betegnes som i-land, er den offentlige administration osv., som er ganske velfungerende, og det gør, at mens vi måske kan tvivle på, hvorvidt vietnamesiske medarbejdere i toldforvaltningen og skatteforvaltningen vil leve fuldt op til en lang række af bestemmelserne, nærer vi ingen tvivl om, at i Sydafrika vil reglerne kunne blive overordentlig gunstige for danske virksomheder, og derfor skal vi også for det sidste lovforslags vedkommende tilkendegive vores fulde støtte.

Frank Aaen (EL):

Vi går ind for, at disse lovforslag behandles i Folketinget nu, selv om vi godt vil gentage, at det er en lidt besværlig proces med en reel behandling, når aftalerne allerede er forhandlet færdige med de pågældende lande, og vi såle-

des ikke kan rette i teksten, men kun sige ja eller nej.

Vi vil som udgangspunkt se positivt på forslagene, men i udvalgsarbejdet vil vi sikre os, at der ikke åbnes for meget for skattedumping på internationalt plan. Det sker såmænd ikke med henblik på måske at stemme imod ved tredjehbehandlingen, men med henblik på at få en mere principiel drøftelse af de elementer, det drejer sig om her, og som er gennemgående i en lang række aftaler.

Jeg vil godt stille et spørgsmål, og hvis jeg ikke kan få det besvaret i dag, kan jeg få en skriftlig besvarelse senere: Er der elementer i lovforslagene, hvor der har været væsentlig uenighed mellem de pågældende lande og Danmark, og hvad er den i givet fald gået ud på? Er der f.eks., når der tales om store fordele for dansk erhvervsliv, tale om, at nogle af de fordele er opnået som en indrømmelse fra modparten til Danmark?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en meget positiv modtagelse af lovforslagene, og jeg håber på en hurtig og kort udvalgsbehandling.

Til det spørgsmål, hr. Frank Aaen har stillet, kan jeg svare, at det mig bekendt ikke er sådan, at der har fundet sådanne afgørende forhandlinger sted, som har flyttet synspunkterne væsentligt. Men hr. Frank Aaen kan få en mere præcis besvarelse ved at stille spørgsmålet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Bevarelse af fradragsretten ved realkreditinstitutskifte).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 24/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fremskridtspartiet foreslår, at der åbnes mulighed for, at låntagere kan skifte realkreditinstitut, samtidig med at de bevarer fradragsretten for det oprindelige kurstab.

Bevarelsen af kurstabsfradraget skal efter forslaget være betinget af, at det nye lån optages på samme vilkår som det indfrieede lån, altså omlægningslånet. Ved »samme vilkår« forstår ifølge forslaget samme rentesats, samme afdragsprofil og en løbetid svarende til restløbetiden for omlægningslånet.

Som jeg læser forslaget, er hensigten med det at ophæve den stavnsbinding af boligejerne, som efter forslagsstillernes mening blev indbygget i de gældende regler samtidig med indførelsen af reglerne om kurstab, især reglerne om ekstraordinær indfrielse. Dette er jeg ikke enig i. Låntagere med kontantlån er principielt ikke mere bundet, end de var før indførelsen af reglerne om kurstabsfradrag. Konsekvensen af at indfri et kontantlån før tiden har altid været, at låntageren mister det resterende kurstabsfradrag, der er indbygget i selve kontantlånets højere rente. Når man taler om stavnsbinding, er det vel derfor snarere selve kontantlånsformen, man kritiserer.

Forslaget indebærer i realiteten en slags accept af en mere generel fradragsret for kurstab. Dette ligger bl.a. i, at kurstabet til sidst vil kunne fremstå som frit svævende, efterhånden som sammenhængen mellem det lån, kurstabet egentlig knytter sig til, og det eksisterende lån fortaber sig i tågerne. Når adgangen til at bevare kurstabsfradraget i dag er maksimeret til én låneomlægning, er begrundelsen netop, at man har ønsket at begrænse denne effekt.

Efter min opfattelse er det endvidere tvivlsomt, om forslaget helt vil få den virkning, der lægges op til. En omlægning af lån er ikke gratis. Vejes disse omkostninger op mod kurstabsfra-

draget, er det langt fra givet, at en ny låneomlægning kan betale sig. Hertil kommer, at den blotte mulighed for flere omlægninger med bevarelse af kurstabsfradraget formentlig vil skabe usikkerhed hos obligationskøberne med hensyn til risikoen for ekstraordinær indfrielse. Resultatet kan meget vel blive lavere kurser og højere effektiv rente, og det er ikke nogen ubetinget fordel for låntagerne.

Uanset at jeg, som det turde fremgå, har visse forbehold over for forslaget, har jeg dog samtidig fuld forståelse for, at der kan være behov for en bedre mobilitet på realkreditmarkedet, og at mulighed for mere end én låneomlægning i den forbindelse er bedre end ingenting, er jeg også enig i.

Imidlertid mener jeg ikke, at forslaget er helt optimalt udformet. Der er behov for en række ændringer af det. For det første mener jeg ikke, der er grund til at forbeholde bevarelsen af kurstabsfradraget til situationer, hvor der skiftes realkreditinstitut. Det må vel være tilstrækkeligt, at det nye lån er et realkreditlån. For det andet kan det diskuteres, om det er nødvendigt at stille krav om samme vilkår, ud over at det nye låns løbetid mindst skal svare til restløbetiden for det lån, der indfries, og endvidere mener jeg, at det vil være mere passende at sætte ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar 1996.

Jeg kan derfor sige, at regeringen er positivt indstillet over for tanken bag forslaget, nemlig øget mobilitet på realkreditmarkedet, men at vi ikke umiddelbart kan støtte lovforslaget i den foreliggende form. Jeg håber dog, at vi kan forhandle os til rette om ændringer af forslaget i den retning, jeg har skitseret.

Jacob Buksti (S):

Sigtet med dette lovforslag er angiveligt at åbne mulighed for, at boligejere under visse betingelser kan bevare fradragsretten for de oprindelige kurstab, samtidig med at de skifter realkreditinstitut.

Forslaget bygger på en opfattelse hos forslagsstillerne om, at de nuværende regler betyder en stavnsbinding af boligejerne. Det mener vi ikke er tilfældet, og det blev også fremhævet af skatteministeren.

Samtidig rejser forslaget en række problemer omkring en mere generel fradragsret for kurstab; men som det også blev sagt af skatteministeren, betyder det ikke, at der ikke vil være grund til at overveje mulighederne for at sikre en bedre mobilitet på realkreditmarkedet.